

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarium - Cod. Aug. perg. 37

[S.l.], [3. Drittel des 10. Jh.]

Beatus Gregorius X papa: Homilie zu der Evangelienlesung

[urn:nbn:de:bsz:31-6715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-6715)

quae scripta sunt per
pphetas de filio homi
nis. & reliqua.

QUONIAM
BEATISSIMO
PP. DE EO
LECTIONE
redemptor
noster
praeui
dens

ex passione sua disci
pulorum animos per
turbandos. eis longe an
te & eiusdem passionis
poenam. & resurrectio
nis suae gloriam prae
dicit. Ut cum morien
tem sicut praedictum
est cernerent. etiam re
surrecturum non dubi
tarent. Sed quia carna
les adhuc discipuli. nul
lo modo ualebant cape
re uerba mysterii. ueni
tur miraculum. Ante
eorum oculos caecus lu

men recepit. ut quae cae
lestis mysterii uerba
non caperent. eos ad fi
dem caelestia facta so
lidarent. Sed miracula
dñi et saluatoris nr̄i. sic
accipienda sunt fratres
mei. ut et in ueritate cre
dantur facta. & tamen
per significationem no
bis aliquid innuant.
Opera quippe eius. & per
potentiam aliud osten
dunt. & per mysterium
aliud locuntur. Ecce
enim quis iuxta hysto
riam caecus iste fuerit
ignoramus. sed tamen
quem per mysterium
significet nouimus. Cac
cum quippe est genus
humanum. quod in par
te primo a paradysi gau
diis expulsus. claritate
supernae lucis ignorans.
damnationis suae tene
bras patitur. sed tamen

per redemptoris sui p̄
sentiam illuminatur.
Ut internae lucis gaudia
iam per desiderium ui
deat. atq. in uia uitae.
boni operis gressus po
nat. Notandum uero **XI.**
est. quod cum iac hieri
cho ad propinquare di
citur. caecus illumina
tur. hiericho quippe
interpretatur luna.
Luna autem in sacro elo
quio. p̄ defecto ponitur
carnis. Quia dum men
struus momentis decre
scit. defectum nrae mor
talitatis designat. Dum
igitur conditor noster
ad propinquat hiericho.
caecus ad lumen redit.
quia dum diuinitas de
fectum nrae carnis su
scepit. humanum gen̄s.
lumen quod a miserat
recepit. Unde enim ds
humana patitur. inde

45
homo ad diuina suble
uatur. Qui uidelicet
caecus recte & iuxta ui
am sedere. & mendicans
esse describitur. Ipsa
enim ueritas dixit. ego
sum uia. Qui ergo aeter
nae lucis claritatem ne
scit caecus est. Sed si iā
in redemptorem credi
dit. iuxta uiam sedet.
Si autem iam credidit.
sed ut aeternum lumen
recipiat. rogare dissi
mulat. atq. a precibus
cessat. Caecus aequi
dem iuxta uiam sedet.
sed minime mendicat.
Si uero et credidit & ex
orat. & iuxta uiam sedet
caecus. & mendicat. Quis
quis ergo caecitatis suae
tenebras agnoscit. quis
quis hoc quod sibi de
est lumen aeternitatis
intellegit. clamet me
dullis cordis. clamet uo

XII.

cibus mentis dicens. Ihu
fili dauid. miserere mei.
Sed quid clamante caeco
subiungitur audiamus.
Et qui praeibant. incre-
pabant eum uttaceret.
Quid autem signant isti.
qui ihm uenientem pre-
cedunt. nisi desiderio &
carnalium turbas tumul-
tusq. uitiorum. Qui pri-
us quam ihc ad cor nrm
ueniat. temptationibus
suis cogitationem nram
dissipant. & uoces cordis
in oratione per turbant.
S epe namq. dum conuesti
ad dm pperpetrata uitia
uolumus dum contra haec
eadem exorare uitia quae
perpetrauimus conamur.
occurrunt cordi fantasma-
ta peccatorum quae feci-
mus. mentis nrae aciem
reuerberant. confundunt
animum. & uocem nrae
deprecationis premunt.

Qui pre ibant ergo increpa-
bant eum uttaceret. Quia
prius quam ihc ad cor ue-
niat. mala quae fecimus.
cogitationi nrae suis ima-
ginibus inlisa. in ipsanos
nra oratione conturbant.
Sed quid ad haec in lumi-
nandis caecus fecit audi-
amus. Sequitur. Ipse
uero magis clamabat.
fili dauid miserere mei.
E cce quem turba increpat
uttaceat. magis ac magis
clamabat. quia quanto
grauiori tumultu cogi-
tationum carnalium pre-
mimur. tanto orationi
insistere ardentius debe-
mus. Contra dicit turba
ne clamemus. quia pec-
catorum nostrorum fan-
tasmata. plerumq. & in
oratione patimur. Sed
nimirum necesse est. ut
uox cordis nri. quo du-
rius repellitur. ualen-

tus insistet. Quatenus
 cogitationis illicitae
 tumultum superet atq.
 ad pias aures dñi nimi-
 etate suae in postunta-
 tis erumpat. In se ut
 suspicor recognoscit un-
 quisq. quod dicimus.
 Quia dum ab hoc mundo
 animum ad dñm mittam⁹.
 dum adorationis opus
 conuestimur. ipsa que
 prius delectabiliter ges-
 simus. in postuna post
 ea in oratione nra tole-
 ramus. Uix eorum cogi-
 tatio. manu sc̄i desiderii
 ab oculis cordis abiectur.
 uix eorum fantasmat⁹
 per paenitentiae lamen-
 ta superantur. Sed cum
 in oratione nra uehemen-
 ter insistimus. transeun-
 tem iħm figimus. Unde
 illic subditur. Stans autē
 iħc. iussit eum ad se ad-
 duci. Ecce stat qui ante

transiebat. quia cum ad-
 huc turbas fantasmatū
 in oratione patimur. iħc
 aliquatenus transeuntē
 sentimus. Cum uero ora-
 tioni uehementer insisti-
 mus. stat iħc ut lumen
 restituat. quia dñs in cor-
 de figitur & lux amissa
 reparatur. Quatenus
 iure & aliud aliquid no-
 bis dñs innuit. quod in-
 tellegi de humanitate
 ac diuinitate illius uti-
 liter possit.

DOMINICA IN XL
 LECTIO S̄CI EVANGELII

SECUNDUM MATHEVM

In illo tempore. Ductus
 est iħc in desertum a spū.
 ut temptaretur a diabo-
 lo. Et cum ieiunasset xl
 diebus. & xl noctib⁹ post
 ea esurit. & reliqua.

O M E L I A B E A T I G R E
 G O R I I P P O E E A D E M
 L E C T I O N E 33.